

SVARBUS POKALBIS

Savivalda – ne vien ūkio administravimas

2023 m. savivaldos rinkimuose Nacionalinis susivienijimas (NS) įgijo rinkėjų pasitikėjimą Vilniuje.

Miesto savivaldybės taryboje vilniečiams atstovauja du NS nariai. Kas nuveikta Vilniaus miesto savivaldybės taryboje?

Kalbinaime Nacionalinio susivienijimo atstovus Vilniaus miesto savivaldybės taryboje Vytautą Sinicą ir Almantą Stankūną.

Vytautas Sinica, politologas,
Nacionalinio susivienijimo vicepirmininkas

Nacionalinis susivienijimas pirmą kartą atstovaujamas sostinės taryboje. Ko siekia NS narių grupė?

Siekiame kelių dalykų. Pirmą, pagaliau parodyti pavyzdį, kad gali būti atstovaujama viešajam interesui, o ne mąstoma vien valdančiųjų ir opozicijos priešišku principais, kai balsuojama už ar prieš pagal tai, savas ar svetimas teikia pasiūlymą. Antra, parodyti, kad savivalda yra ne vien ūkio administravimas, kaip dažnai įsivaizduojama, bet ir tikroji politika. Joje irgi egzistuoja idėjų kova. Labai daug ypač praėjusios valdžios sprendimų buvo aki vaizdžiai ideologiniai, atviros pastangos perkurti Vilnių, jo gatves, senamiestį, kiemus, žaliąsias erdves pagal ideologinę viziją. Tam nebuvo jokio principinio atkirčio, visi matė tik „projektus“ ir „interesus“. O juk išsiskyrė dvi principinės Vilniaus sampratos: **mums Vilnius yra Lietuvos valstybės sostinė, o Vilniaus perkūrinėtojas – tai Europos provincijos administracinis centras**, kurį neatsitiktinai stengiamasi išsaugoti be valstybingumo ženklų. Vyčio Lukiškėse klausimas tai simboliškai liudija. Trečia, siekiame remtis tikrais – sąžiningais ir solidžiais – argumentais, bet dar svarbiau, piliečių palaikymu, įsiklausymu į jų valią, apskritai balso piliečiams ir bendruomenėms suteikimu, valdant miestą. Ketvirta, turinio požiūriu siekti išsaugoti Vilnių, jo unikalią veidą, suteikti jam tikros sostinės bruožų, stabdyti absurdiškus projektus miesto planavimo srityje, savivalę ir korupciją komunalinio ūkio sektoriuje. Apibendrinant, siekiame parodyti kitokią politiką bendrame gilų tautos nusivylimą lėmusiame po-

litikos kaip interesų grupių stumdymosi dėl naudos prie lovio fone.

Ką pavyko pasiekti?

Formalios tarybos nario galios yra menkos ir tai reikia pripažinti. Ypač miesto plėtros srityje, kurioje pasirinkau dirbti, komitetas ir taryba neturi svėrų, pavyzdžiui, lemti statybų leidimus. Tačiau argumentais, viešumu, diskusija ir atvira politinė kova įmanoma daryti tam tikrą poveikį neformaliai. Miesto plėtros klausimais rudėnį surengiau viešą konferenciją savivaldybėje, su jos turiniu supažindinti visi tarybos nariai, atsakingas administracijos skyrius. Kuriame būdus, kad bendruomenės ir ekspertai pagaliau būtų girdimi, planuojant miestą.

Turbūt **svarbiausias pavykęs darbas – sustabdyta ydinga jaunimo klubų likvidavimo reforma**. Buvau vienas aktyviausių šiai reformai besipriešinančių balsų ir, ypač įsitraukus bendruomenei, ją sustabdyti pavyko, atsirado net valdančiųjų, kurie nepalaikė šio „optimizavimo“ projekto. Kai kurie darbai buvo daugiau simboliniai. Pavyzdžiui, mano siūlymu per NATO viršūnių susitikimą Vilniuje kabėjo ne tik Ukrainos, bet ir Lietuvos vėliavos. Keliam klausimus dėl lėšų švaistymo, siaurinant gatves, statant nacionalinį stadioną ir kituose projektuose. Siūlėme Vilniaus biudžete mažinti lėšas privačių darželių kompensacijoms ir numatyti virš 5 mln. eurų civilinės saugos reikmėms. Nors Kontrolės komitete tam pritarta, vėliau šie siūlymai valdančiųjų atmesti. Karo atvejui Vilnius ir toliau niekaip nesiruošia.

Kokius dar klausimus kėlėte?

Kai kurie principiniai siūlymai iškelti, tačiau kol kas valdančiųjų ignoruojami: tai ir **LGBT simbolių mieste atsisakymas, ir K. Škirpos atminimo įamžinimas, ir griežtesni lietuvių kalbos reikalavimai paslaugų sektoriuje**, pavyzdžiui, paveržėjams, perėjimas prie švietimo tik valstybine kalba, Sąjūdžio muziejaus įrengimas Sporto rūmuose, sistemingesnis naujų teritorijų planavimas, reikalaujant, kad daugiabučių statybas lydėtų ir švietimo, kultūros įstaigos, o gyventojai pasiekti reikiamas paslaugas galėtų arti namų, o ne turėtų važinėti po visą miestą. Galiausiai, dirbdami taryboje, galime spręsti konkrečias gyventojų problemas, pataisyti nuolat pasitaikančius neracionalius sprendimus ir sutvarkyti prastai užtikrinamas paslaugas. Tai darome nuolat.

Almantas Stankūnas, Nacionalinio susivienijimo Ekonomikos ir energetikos komiteto pirmininkas

Praėjo 8 mėnesiai nuo tada, kai buvote išrinktas Vilniaus miesto tarybos nariu. Paminėkite svarbiausius nuveiktus darbus.

Pagrindinį dėmesį skyriau vilniečių reikalų gynimui nuo daugiabučių administratorių savivalės, AB „Vilniaus šilumos tinklai“ veiklai, buitinių atliekų sektoriui ir darbui Žmogaus teisių komisijoje. Taip pat rūpinasi ir kitais vilniečiams aktualiais klausimais, dėl kurių sprendimo jie kreipdavosi.

Kaip sekėsi ginti vilniečių interesus daugiabučių administravimo srityje?

Neoliberalizmo ideologijos ir galimai savanaudiškų tikslų vedami politikai beveik visą daugiabučių administravimo veiklą perdavė privačioms, didžiausio pelno siekiančioms įmonėms.

Oficialiai vienintelis jų uždarbio šaltinis gali būti tik administravimo mokestis. Tačiau sunku tikėtis, kad privataus kapitalo įmonė apsiribos tik juo. Pagrindinis papildomų pajamų šaltinis gali būti rangovų atlygis administratoriui už galimybę brangiai, ribojant konkurenciją, vykdyti remonto darbus, teikti paslaugas. Taip apvagiami gyventojai.

Būstų savininkai neturi galimybės prižiūrėti darbų ir paslaugų pirkimo proceso, pakviesti jame dalyvauti kitus rangovus. Jiems belieka tik priimti už darbus ir pas-

Tęsinys 2 psl.

1-2 p.

Kas nuveikta Vilniaus miesto savivaldybės taryboje?

2 p.

Ką liudija apleisti Vilniaus Sporto rūmai?

2 p.

K. Škirpos įamžinimo nepalaiko tik 7 proc. vilniečių

3 p.

Vilnius vėl rusakalbis?

4 p.

Parama NS rinkimų kampanijai

Europos VALSTYBIŲ sąjungoje –
LIETUVIŠKA LIETUVA!

Tęsinys

laugas mokėtinas sumas. Ginčai dėl kainų pagrįstumo yra mažai tikėtini, nes retas būsto savininkas gali imtis ir sėkmingai sutelkti daugumą namo gyventojų bylinėtis su administratoriumi. Savivaldybės administracija nepadeda būstų savininkams teisiniuose ginčuose su administratoriais. Būstų savininkai neturi tikro pasirinkimo, nes savivaldybė nėra pavedusi savo įmonei teikti daugiabučių namų administravimo paslaugų.

Savivaldybė vangiai reagavo į mano pirmą kreipimąsi dėl būtinybės spręsti minėtas problemas. Todėl nedelsdamas viešinau savo susirašinėjimą. Netrukus sulaukiau būstų savininkų kreipimųsi dėl tam tikrų daugiabučių administratorių piktnaudžiavimo atvejų. Šie kreipimai si leido man toliau nuosekliai reikalauti iš administracijos ginti būstų savininkų interesus. Tiek administracijai, tiek politikams pasidarė akivaizdu, kad būtina spręsti mano keliamus klausimus. Todėl neseniai įvykusiame pasitarime su administracijos atstovais buvau patikintas, kad mano keliami klausimai bus sprendžiami, prasidėjo konstruktyvus dialogas. Tikiuosi, kad greitai bus priimti reikalingi sprendimai.

Kodėl Jums parūpo AB „Vilniaus šilumos tinklai“ reikalai? Juk įmonę valdo savivaldybė, kuri turėtų atstovauti vilniečių interesams?

Dar praėjusiais metais pasirodė ženklų, kad įmonė gali būti iš dalies privatizuota – tokiu pat būdu kaip „Ignitis“. Kadangi šilumos tiekimas turi natūralios monopolijos požymių, kiltų interesų konfliktas tarp privačių įmonės akcininkų siekio uždirbti didžiausią pelną ir šilumos vartotojų interesų gauti kuo pigesnę šilumą. Jokia laisva rinka minėto konflikto neišspręs.

Todėl nedelsdamas kėliau klausimą dėl savivaldybės strateginės nuostatos, kad vienintelis AB „Vilniaus šilu-

mos tinklai“ (VŠT) akcininkas privalo būti tik Vilniaus miesto savivaldybė, kuri atstovautų šilumos vartotojų interesams. Greitai paaiškėjo, kad administracijos ir politikų nuostatos šiuo klausimu yra miglotos, o kai kurie politikai atvirai kalbėjo, kad bent iš dalies privatizuoti VŠT yra gerai.

Pasinaudojau proga paviešinti administracijos ir politikų strateginę nuostatą dėl VŠT nuosavybės, kai buvo priimamas sprendimas dėl akcijų išpirkimo iš smulkiųjų VŠT akcininkų. Daugeliui labai nepatiko mano ryžtas, paremtas neatremiamais argumentais. Todėl net 35 tarybos nariai iš 51 užkardė net galimybę pristatyti mano pasiūlymą tarybos posėdyje. Įvykusi principinė diskusija ir mano pasiūlymą užkardžiusių tarybos narių vieši pasisakymai, kad apie jokią VŠT privatizavimą neina kalba, padės veiksmingiau kovoti prieš tokias galimas iniciatyvas. Kartu atskleidžiau, kad daugeliui tarybos narių, įskaitant vadinamąją opoziciją, demokratijos sąvoka tėra tuščias žodis.

Kokios problemos yra atliekų sektoriuje?

UAB Vilniaus apskrities atliekų tvarkymo centrą (VAA-TC), kurio savininkai yra Vilniaus apskrities savivaldybės, krečia korupcijos ir lėšų grobstymo skandalas. Net 12 VAATC darbuotojų yra sulaikyti teisėsaugos. Maža to, įmonė, pažeidžiant įstatymus, jau daugiau kaip 3 metus dirba be suformuotos valdybos, kas sukuria palankesnes sąlygas grobstymui ir korupcijai.

Kelis kartus kreipiausi į Vilniaus miesto savivaldybę, kuri valdo 75 proc. VAATC akcijų, kad imtųsi ryžtingų veiksmų valdybai suformuoti. Kai buvo pranešta apie teisėsaugos vykdomą tyrimą, kreipiausi į Generalinį prokurorą, kad ištirtų, ar politikų dėsimas suformuoti įmonės valdybą nėra susijęs su korupcija ir lėšų grobstymu.

Žmogaus teisių komisijos veiklos sritis turbūt yra Jums nauja. Kodėl nutarėte dirbti šioje komisijoje ir ką spėjote nuveikti?

Taip, tai man nauja sritis. Komisijoje pradėjau dirbti nuo 2023 m. rugsėjo todėl, kad ši sritis yra labai svarbi. Partijos kolegos užtikrino, kad visokeriopai man padės.

Pradėjęs dirbti Komisijoje supratau, kad joje įsigalėjusi viena neomarksistinė ideologinė žmogaus teisių nuostata. Apgailėtina, kad nuo pat Komisijos darbo pradžios praėjusiose kadencijose neatsirado politikų, kurie joje gintų prigimtines žmogaus teises.

Pačioje darbo pradžioje teko ryžtingai atremti Komisijos narių bandymus sumenkinti, nustumti į paraštes mano poziciją. Tam labai padėjo nepriekaištinga mano atstovaujamos partijos reputacija ir dalykinė pagalba, formuojant atsakymus į užsipuolimus.

Šiuo metu rūpinuosi, kad būtų stabdomas vaikams žalingų eksperimentų vykdymas mokyklose ir valstybės lėšos neatitektų išimtinai neomarksistinės ideologijos sklaidai.

Kokie Jūsų ketinimai?

Toliau tęsiu pradėtus darbus. Nauja tema – Nacionalinio stadiono statybos. Aktyviai įsitraukiau į klausimo svarstymą ir jeigu reikės, kreipsiuosi dėl jo ir į teisėsaugą. Dalies savo ketinimų ir jau atliktų svarbių veiksmų kol kas dar nenoriu viešinti. Nors Nacionaliniam susivienijimui atstovauja tik 2 iš 51 tarybos narių, tikiu, jog ryžtingai veikdami ir nežaisdami pokiliminių politinių žaidimų nei su pozicija nei su opozicija, padarysime viską, kas įmanoma, kad būtų apginti teisėti vilniečių lūkesčiai.

ISTORINĖ ATMINTIS

Pulkininko Kazio Škirpos įamžinimui Vilniuje nepritartų vos 7 procentai vilniečių

2023 metais bendrovės „Vilmorus“ atlikta reprezentatyvi visuomenės nuomonės apklausa atskleidė, kad Vilniuje palaikančiųjų Kazio Škirpos įamžinimą yra šešis kartus daugiau nei tam nepritariančiųjų.

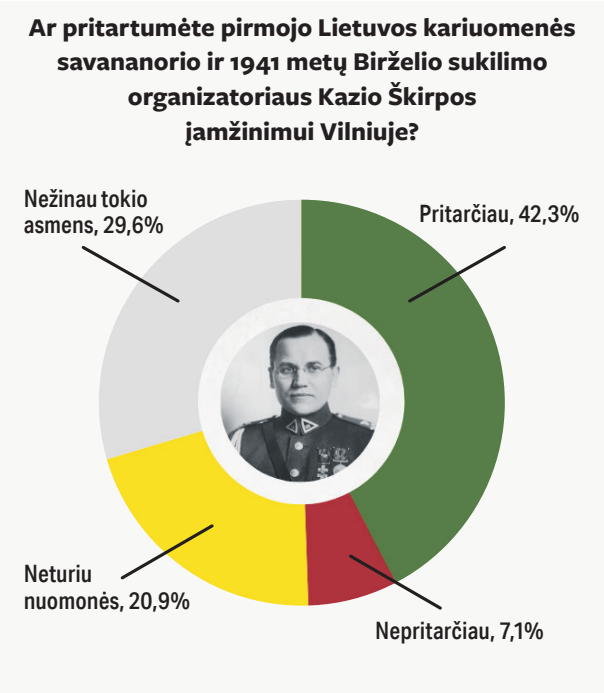
Vertinant apklausos rezultatus būtina atsiminti, kad Birželio sukilimas dar nuo 2000 metų yra ne tik vengiamas minėti Laisvės kovų etapas, bet ir buvo sistemingai trinama iš tautos istorinės atminties, vengiant bet kokių jo minėjimų ar įamžinimų, o žiniasklaidoje dažniausiai pateikiant visiškai iškreiptą Sukilimo vaizdą ir siejant jį su žydų žudynių Lietuvoje pradžia. Tai suvokiant, neturėtų stebinti, kad net 30 procentų respondentų nežino Kazio Škirpos, o dar 21 procentas neturi nuomonės dėl jo vertinimo.

Kaip susidaryti nuomonę, kai daugybei piliečių gyvenime beveik neteko girdėti apie tokį asmenį, nors jis vienu metu yra ir pirmasis kariuomenės savanoris, ir iškėlęs Trispalvę Gedimino bokšte, ir Steigiamojo Seimo narys, karininkas, diplomatas, o galiausiai ir Birželio sukilimo

rengėjas? Tačiau tuo pačiu metu žiniasklaidos nuolat siejamas su nusikaltimais, kuriuose net teoriškai negalėjo dalyvauti, nes buvo nacių kalinamas Berlyne.

Esant tokioms aplinkybėms, 42 procentų respondentų palaikymas ir vos 7 procentų prieštaravimas K. Škirpos įamžinimui rodo visuomenės atsparumą sovietinį istorijos pasakojimą kartojančiai propagandai ir klaidinimui. Vos 7 procentai vilniečių dėl įvairių priežasčių pritaria sovietiniam Sukilimo vertinimui.

Apklausos skaičiai leidžia tvirtai teigti, kad Kazio Škirpos įamžinimas ne tik nesukeltų visuomenės susipriešinimo, bet priešingai, taptų reikšmingu žingsniu, vaduojantis iš okupacinio istorijos pasakojimo, ir savaime žadintų domėjimąsi Sukilimu. Toks susidomėjimas sklaidytų Sovietų primestus mitus ir leistų atkurti istorinę tiesą, atmintį, visuomenės sanglaudą ir patriotines nuostatas.

Nacionalinis susivienijimas ragina savivaldybę perimti Sporto rūmus ir įrengti juose Sąjūdžio muziejų

Nacionalinis susivienijimas, negalėdamas pritarti pasyviai Vilniaus miesto savivaldybės laikysenai, laukiant Vyriausybės sudarytos darbo grupės sprendimų dėl Vilniaus sporto rūmų tolesnio likimo ir naujos paskirties, **kreipėsi į Vilniaus miesto merą, ragindamas imtis aktyvių veiksmų, siekiant perimti buvusius Sporto rūmus savivaldybės žinion, ir tolesnį jų panaudojimą spręsti pagal viešąjį interesą ir vilniečių poreikius.**

Nacionalinio susivienijimo įsitikinimu, Sporto rūmai, kaip Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Steigiamojo suvažiavimo ir atsisveikinimo su Sausio 13-osios aukomis vieta, yra ypatingos istorinės svarbos objektas ir kartu tinkamiaus

sia Vilniuje vieta Sąjūdžio istorijos muziejui. Atkreipiamas dėmesys, kad sostinė iki šiol neturi Sąjūdžio muziejaus, o kitos istoriškai susijusios vietos, tokios kaip Sąjūdžio būstinė Gedimino pr. 3, tokios svarbos kultūros objektui nėra pakankamos.

Nacionalinis susivienijimas taip pat reiškia įsitikinimą, kad miestas galėtų derinti įvairias Sporto rūmų paskirtis ir greta Sąjūdžio muziejaus užtikrinti ir konferencijų centrų ar pirminės paskirties – sporto ir kultūros renginių arenos – funkcijas. Lietuvos žydų bendruomenės pageidavimu, žydų istorija galėtų būti įamžinta menine kompozicija Sporto rūmų prieigose, buvusių žydų kapinių teritorijos ribose.

POZICIJA

Rusakalbis Vilnius tampa tikrove: ką darysime?

Vytautas Sinica,
Nacionalinio susivienijimo vicepirmininkas

Retas vilnietis nepajuto naujos tikrovės – per porą pastarųjų metų Vilnius tapo rusakalbiu miestu. Rusų kalbą vėl girdime gatvėse, parduotuvėse, viešajame transporte. Lietuviai vis labiau jaučiasi svečiais savo sostinėje.

Valdžia problemos nemato

Vilniaus ir Lietuvos valdžia problemą neigia arba mėgina viską paaiškinti pabėgėliais. Apeliuojama į atjautą: jei žmonės bėga, tai gali gyventi Lietuvoje ir nesimokyti kalbos. Tai manipuliacija. Visų pirma, tikrieji pabėgėliai iš Ukrainos sudaro visų atvykusiųjų mažumą.

Antra, valdantieji (pvz., J. Sejonienė „Žinių radijuje“) vaizduoja pabėgėliais ir baltarusius, tačiau tai netiesa. Dar rudenį skelbta, kad iš daugiau nei 60 000 per 2023 metus į Lietuvą atvykusių baltarusių vos 418 pateikė prieglobsčio prašymus ir vos 206 iš jų buvo patenkinti. Iš tiesų kone visi baltarusiai Lietuvoje yra ekonominiai migrantai.

Trečia, auga migrantų skaičiai ir iš kitų posovietinių, bet musulmoniškų šalių kaip Kazachstanas, Uzbekistanas, Turkmėnistanas ir kiti. Atvykėliai iš jų jau dabar sudaro apie 20 000 žmonių ir beveik visi jie kalba rusiškai. Visą sudėjus nebus perdėta tokio masto pokyčius vadinti kolonizacija.

Tačiau manipuliacija pabėgėliais reikalauja ir ketvirto principinio atsakymo. **Kad ir kas atvedė žmogų į Lietuvą, jei jis ketina čia gyventi ir dirbti, galiausiai turi išmokyti lietuviškai. To reikalaujama visose demokratinėse šalyse.** Lietuvoje suteiktas dviejų metų terminas yra išskirtinai tolerantiškas. Vilniuje atliktas tyrimas atskleidė, kad net 95 procentai jame esančių imigrantų (o dauguma imigrantų gyvena būtent Vilniuje) ketina pasilikti ilgiau nei 5 metus. Nėra abejonų, kad jie privalo kalbėti lietuviškai.

Kodėl atvykėliai nesimoko lietuvių kalbos?

Kodėl valdantieji siunčia signalą, kad Lietuvoje migrantai galės išsiversti be lietuvių kalbos? Skirtingo radikalumo globalistai – TS-LKD, Liberalų Sąjūdis ir Laisvės partija – visi savaip siekia paneigti valstybinės kalbos statusą ir Vilniuje bei visoje Lietuvoje skatinti daugiakalbiškumą. Čia keistai susipina sovietinis daugiakalbės imperijos paveldas ir šiuolaikinis įvairovės, įskaitant tautinę ir kalbinę įvairovę, troškimas. Šiuolaikiniais liberalams ir leftistams įvairovė atrodo vertinga savaime, o nacionalinė valstybė, jos kalba ir sienos – atgyvena. Lietuviška Lietuva ir juo labiau lietuviškas Vilnius jiems yra praėjęs istorijos laikotarpis, kurį reikia greičiau užversti. Sovietmečiu Vilniuje įgyvendintas internacionalizmas pakeistas multikultūralizmu. Rezultatas tas pats – nauja forma kaip ir sovietmečiu į paraštes stumiama lietuvių.

Vilnius taps rusakalbis

Ironiška, tačiau tokie įvairovės šaukliai nuoširdžiai tikisi, kad Lietuvoje ta kalbinė įvairovė bus angliška – įvairiausių tautų žmonės kalbės angliškai. Iš tiesų dėl istorinių ir geografinių aplinkybių bus priešingai – įvairiausių kalbų žmonių kalbės rusiškai. Jau matome tai vykstant greitai tempu. Apie ėjimą į Vakarus ir vakarietiškas vertybes dau-

giausia suokiantys politikai pavers Vilnių rytų kultūros ir kalbos miestu. Ko nepavyko padaryti sovietmečiu, visiškai tikėtina pasiekti dabartinei valdžiai.

Savaime suprantama, kad posovietinių šalių migrantai į posovietinę Lietuvą noriai vyksta, nes čia jų laukia pažįstama „didžiosios tėvynės“ kalba. Su daugybe žmonių jie čia iškart gali susikalbėti rusiškai. Tai didžiulis palengvinimas. Jis kuria sniego kamuolio efektą – kuo daugiau tokių migrantų atvyksta, tuo platesnė rusakalbė erdvė, tuo lengviau apsieiti su rusų kalba. Taip judant, netoli taškas, kai integruotis kalbiniu požiūriu išvis nebereikės. Kaip prieš dešimtmetį viltingai sakė V. Tomaševskis, integruotis Vilniuje turės lietuviai.

„Nemanau, kad [ukrainiečiai ir baltarusiai] eis į lietuvišką mokyklą mokytis šunų kalbos“

Vilniaus darželio „Žiburėlis“ rusakalbė pedagogė, atleista už šį komentarą.

Kaip situaciją pakeisti?

Kaip tai pakeisti? Būtinai keli esminiai žingsniai. Pirma, stabdyti atvirų durų politiką ir masinę imigraciją. Šiaip ne taip drįsusi sustabdyti nelegalų srautus iš Baltarusijos, Lietuvos valdžia 2022 metais liberalizavo užimtumo ir kitus susijusius įstatymus taip, kad kartais išaugo legalių imigrantų srautai. Į Lietuvą atvežama pigi darbo jėga, ginantis, kad nėra kam dirbti. Būtina grįžti prie įstatymų, galiojusių iki šios kadencijos ir numčiusių griežtesnes imigracijos taisykles.

Antra, būtina nutraukti masinę imigraciją iš Baltarusijos ir grąžinti atvykusius lengvatinėmis sąlygomis. To reikalauja ir nacionalinio saugumo interesai – VSD jau dabar tūkstantį šalyje esančių baltarusių įvardija grėsme, tačiau kartu priduria, kad nėra pajėgumų deramai tikrinti milžiniškų migrantų srautų.

Trečia, liksiantiems Lietuvoje turi būti taikomi griežti – iš esmės natūralizacijai taikomi – integracijos reikalavimai.

Ketvirta, laikas baigti lygiagrečios mažumų švietimo sistemos politiką. Visos valstybinės mokyklos turi mokyti valstybine kalba. Dabartinis rusakalbių mokyklų tinklas dešimtims tūkstančių migrantų iš posovietinių šalių užtikrina, kad jie galės toliau gyventi ir auginti vaikus iš esmės rusakalbėje aplinkoje.

Apie darbo jėgos poreikio argumentą

Dabartinė valdžia ar reitinguose pirmaujantys „socdemai“ šių žingsnių niekada nežengs, nes yra ideologiškai nusistatę prieš nacionalinę valstybę su viena visiems privaloma mokėti valstybine kalba, vieninga laisvės kovų atmintimi, saugomomis sienomis ir kitais būtiniais valstybės bruožais. Jų vizija – kuo didesnė įvairovė ir maišymasis svetimos (norėta anglų, bet iš tiesų – rusų) kalbos pagrindu.

Greta aptartų „gailėsčio pabėgėliams“ motyvų vis dažniau skamba dar vienas – darbuotojų trūkumo ir ekonominės naudos. Viena vertus, stengiamasi atsivežti pigios darbo jėgos net lietuvių išstūmimo sąskaita. Kita vertus, stengiamasi, kad per nepriklausomybės laikotarpį atlietuvinę Vilnius vėl taptų kuo mažiau lietuviškas. Tai patogu – kuo mažiau lietuvių, tuo lengviau politiškai įtvirtinti svetimas kalbas kaip faktines bendravimo kalbas: akademijoje vyraus anglų, kasdienybėje – rusų. Tą papildomai palengvina ES planai įvesti migrantų kvotas. Nors šią naudą galbūt pajus taupantys darbdaviai, vietiniai gyventojai gali matyti tik imigracijos žalą. **Migracijos departamentas dar metų viduryje viešai skelbė, kad iš 50 000 tuo metu atvykusių migrantų vos apie 1 500 buvo aukštos kvalifikacijos. Visi kiti – ne. Tai atspindi ir vyriausybės patvirtintas reikalingų profesijų sąrašas, kuriame vyrauja nekvalifikuoti darbai. Vyksta masinė nekvalifikuotų darbuotojų imigracija, kuri „muš“ žemyn daugybės sektorių algas.** Tai jau matome kartais egzotiškais pavidalais. Vilniuje šimtus milijonų taškant iracionaliems ir galimai korupciniams Nacionalinio stadiono ir gatvių siaurinimo projektams, o viešojo transporto vairuotojų trūkstant dėl mažų algų ir prastų darbo sąlygų, juos jau pradėta kviesti iš Afrikos šalių.

Ką apie pasikeitusią demografinę ir kalbinę situaciją mano vilniečiai?

Valentinas, pedagogas, visuomenininkas, 71 metai

Atvykėlių nenoras mokytis lietuvių kalbos, priimti mūsų kultūrą rodo vieną paprastą dalyką: jie nėra lojalūs mūsų valstybei ir mums, jos piliečiams. Matyt, jie tikisi sukurti savotiškus rusakalbių getus (ir nebūtinai teritorine prasme), kuriuose gyvens ir bendraus rusų kalba, o politiškai jie bus penktoji Rusijos kolona mūsų šalies viduje.

Erikas, pedagogas, 59 metai

Vilniuje, Klaipėdoje gali pasijusti grįžęs į sovietmetį, kai skambėjo reikalavimai kalbėti visiems suprantama kalba. Per sienas plūsta naujos migrantų minios su savo kalbomis. Ar mūsų valdžia, išjungusi rusiškas televizijas, galvoja, kad viskas padaryta?

Sigita, visuomenininkė, 62 metai

Privalu valstybinėse mokyklose įgyvendinti išsilavinimą lietuvių kalba. Neturėtų būti suteiktas nuolatinio gyventojų statusas žmogui, kuris nesupranta lietuviškai bei negali nei paskaityti, nei parašyti lietuviškai. Išnagrinėti darbo jėgos poreikius, išsiaiškinant masinės imigracijos poreikį Lietuvos ekonomikai.

Nacionalinis susivienijimas:
Kodėl verta mumis pasitikėti?
Ką nuveikėme?

- susibūrę 2020 metais, užsibrėžėme siekti esminių permainų, kviesti piliečius susigrąžinti valstybę, tapti tikraisiais jos šeimininkais;
- esame įsipareigoję tęsti Sąjūdžio idealus, kai politika buvo ne siauros įtakingos grupės reikalas, bet piliečių vykdoma reali valdžios kontrolė;
- sakome ne ligšiolinei oligarchinei nomenklatūrinei valstybei ir siekiame teisingos valstybės visiems piliečiams;
- teisinga valstybė – tai iš esmės pertvarkyta teismų sistema (įskaitant Konstitucinį Teismą); tai nuo oligarchinių grupių spaudimo nepriklausoma politinė veikla; tai tarnystė visuomenei suprantanti, o ne ja manipuluojanti ir ją indoktrinuojanti žiniasklaida; tai Europos Sąjungos lėšas žarstančių organizacijų kontrolė;
- išpažįstame tradicines moralines pažiūras, prigimtinę šeimą, esame įsipareigoję puoselėti savitą kultūrą, atsisakome „globalios Lietuvos“ strategijoje numatomos Lietuvos ateities, kurioje turi išnykti lietuvių tauta ir valstybė;
- suprantame vakarietišką civilizacinę ir geopolitinę Lietuvos tapatybę, siekiame būti visaverte ir lygiai teise Vakarų pasaulio bendrijos nare;
- pasisakome prieš Stambulo konvencijos ratifikavimą, už referendumą šeimos sampratos klausimu;
- kovojame už valstybinės lietuvių kalbos statuso išsaugojimą, mokyklų tik lietuvių dėstomąja kalba diegimą;
- esame nuoseklūs Birželio sukilimo ir laisvės kovų atminties gynėjai, desovietizacijos ir Valstybės saugumo tarnybos (KGB) agentūros išslaptinimo šalininkai;
- siekiame pertvarkyti globalistinės ir neretai anti-valstybinės propagandos židiniu tapusį Lietuvos nacionalinį radiją ir televiziją bei grąžinti jį visuomenei;
- „Neįleisti nė vieno!“ – tokios principinės nuostatos laikomės dėl nelegalių migrantų antplūdžio iš Baltarusijos;
- kompetentingai pasisakome prieš tariamą elektros rinkos „liberalizavimą“, giname energetikos ūkio valstybinės priežiūros išsaugojimo nuostatą;
- tebevykstant karui Ukrainoje, raginame valdžią imtis būtinų žingsnių mūsų saugumui užtikrinti;
- iškėlėme „litvinizmo“ ideologijos grėsmes Lietuvos nacionaliniam saugumui.

KAIP PAREMTI NACIONALINIO
SUSIVIENIJIMO RINKIMŲ KAMPANIJĄ?

PARAMOS GAVĖJAS:
Nacionalinis susivienijimas

SĄSKAITOS NUMERIS:
LT12 4010 0510 0562 7441

Mokėjimo paskirtis: „auka“ ir Jūsų asmens kodas (būtinai pervedant daugiau nei 50 eurų). Norint skirti daugiau nei 50 eurų auką, reikia nurodyti asmens kodą ir būti deklaravus savo pajamas už 2022 metus. Aukoti galima kelis kartus, kol bendra aukų suma neviršija 10 proc. aukotojo deklaruotų metinių pajamų.

JŪSŲ AUKA LABAI SVARBI.
AČIŲ UŽ PALAIKYMĄ.

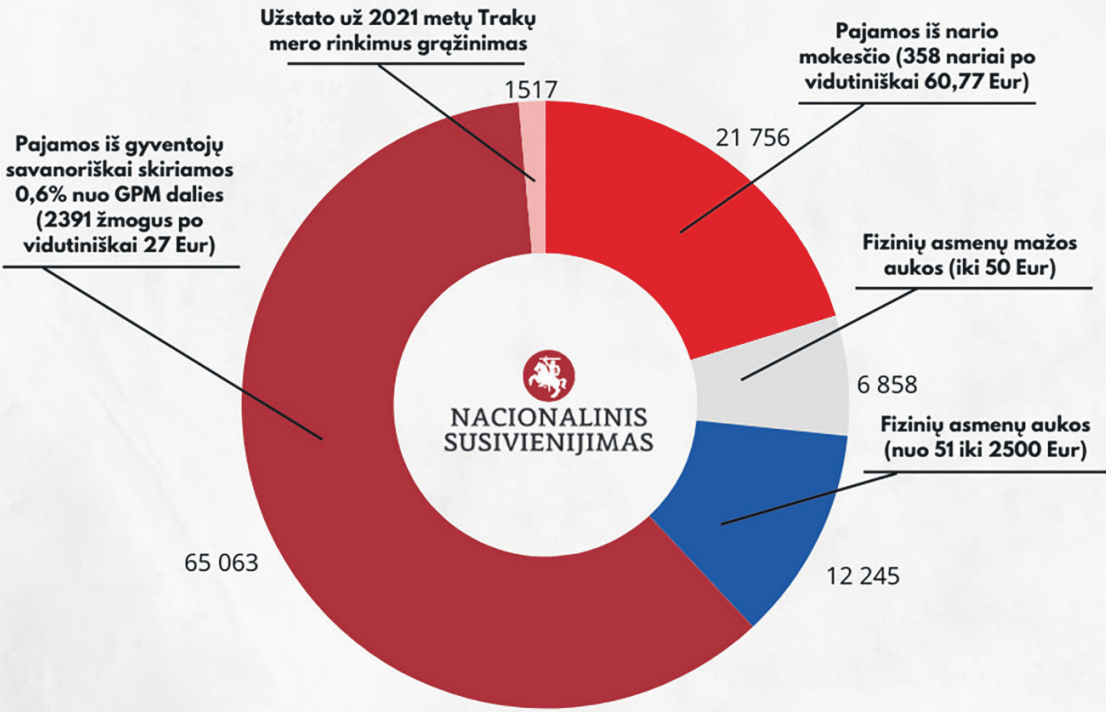

Žygio dalyviai, Vilnius, 2023 m. rugsėjo 2 d.

IŠ KUR NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO PINIGAI?

Iš viso 2023m. savivaldos rinkimams skirta lėšų: 104 712 Eur

*Raudonais atspalviais pažymėtos diagramos dalys atspindi 2022m. NS pajamas, iš kurių 85 609 eurai buvo panaudoti savivaldos rinkimams, o 2728 eurai - kitais tikslais.

VERTA SKAITYTI!

